

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
154

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

417. Ίδρυση σχολικών μονάδων Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και συγκρότηση Κέντρων Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΚΕΤΕ). 1
418. Κατανομή των θέσεων των Σχολικών Συμβούλων Μέσης Τεχνικής—Επαγγελματικής Εκπαίδευσης κατά κλάδο και ειδικότητα. 2
419. Καταστατικό του Κλάδου Κυρίας Ασφάλισης των Ανταποκριτών Ξένου Τύπου. 3
420. Κατάργηση της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Ορεστιάδας, ίδρυση αντί αυτής Διοικήσεως Χωροφυλακής Ορεστιάδας και καθορισμός της οργανικής δύναμης αυτής. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 417

Ίδρυση σχολικών μονάδων Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και συγκρότηση Κέντρων Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΚΕΤΕ).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 1, 8 παρ. 3, 11 παρ. 1 και 5 και 12 παρ. 2 του Ν. 576/77 «περί οργάνωσης και διοικήσεως της Μέσης και Ανωτέρας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης» (ΦΕΚ 102 Α).
2. Την παρ. 2 του άρ. 2 του Ν. 186/75 «περί Κέντρων Εκπαιδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (ΚΕΜΕ)»
3. Την απόφαση αριθ. Ο.548/382/19.9.83 «ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (ΦΕΚ 548 Β).
4. Την υπ' αριθ. 38/21.6.83 πράξη του ΚΕΜΕ.
5. Την υπ' αριθ. 528/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Ίδρυση Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων.

Ίδρύονται Τεχνικά και Επαγγελματικά Λύκεια ως ακολούθως :

1. 2ο Τεχνικό Λύκειο Κατερίνης με τομείς α) Μηχανολογικό και β) Ηλεκτρολογικό.
2. 2ο Επαγγελματικό Λύκειο Κατερίνης με τομείς α) Γεωργοκτηνοτροφικό και β) Κοινωνικών Υπηρεσιών.
3. 7ο Τεχνικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό και γ) Ηλεκτρονικό.
4. 7ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Οικονομίας και Διοικήσεως και β) Κοινωνικών Υπηρεσιών.
5. 8ο Τεχνικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Δομικό και γ) Χημικό και Μεταλλουργικό.
6. 8ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Οικονομίας και Διοικήσεως και β) Κοινωνικών Υπηρεσιών.
7. 9ο Τεχνικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Ηλεκτρολογικό, β) Ηλεκτρονικό και γ) Δομικό.
8. 9ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.
9. Τεχνικό Λύκειο Επανωμής με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό και γ) Ηλεκτρονικό.
10. Επαγγελματικό Λύκειο Επανωμής με τομείς α) Οικονομίας και Διοικήσεως και β) Γεωργοκτηνοτροφικό.
11. Τεχνικό Λύκειο Ελευθερούπολης Καβάλας με τομείς α) Μηχανολογικό και β) Ηλεκτρολογικό.
12. Επαγγελματικό Λύκειο Ελευθερούπολης Καβάλας με τομέα Γεωργοκτηνοτροφικό.
13. Τεχνικό Λύκειο Σιδηροκάστρου Σιντικής Σερρών με τομείς α) Μηχανολογικό και β) Ηλεκτρολογικό.
14. Επαγγελματικό Λύκειο Σιδηροκάστρου Σιντικής Σερρών με τομέα Γεωργοκτηνοτροφικό.
15. Επαγγελματικό Λύκειο Μακρυνιώμης με τομείς α) Οικονομίας και Διοικήσεως και β) Γεωργοκτηνοτροφικό.
16. Επαγγελματικό Λύκειο Τριταίας Λαχίας με τομείς α) Οικονομίας και Διοικήσεως και β) Γεωργοκτηνοτροφικό.
17. 5ο Εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Αθηνών με τομείς α) Μηχανολογικό και β) Ηλεκτρολογικό.
18. 5ο Εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Αθηνών με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.
19. Εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Ν. Φιλαδέλφειας με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό, γ) Ηλεκτρονικό και δ) Δομικό.
20. Εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Ν. Φιλαδέλφειας με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.

21. Εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Περιστερίου με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό και γ) Ηλεκτρονικό.

22. Εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Περιστερίου με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.

23. 2ο Εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Ηρακλείου με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό και γ) Ηλεκτρονικό.

24. 2ο Εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Ηρακλείου με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.

25. 2ο Εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομείς α) Μηχανολογικό, β) Ηλεκτρολογικό και γ) Ηλεκτρονικό.

26. 2ο Εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Θεσσαλονίκης με τομέα Οικονομίας και Διοικήσεως.

Άρθρο 2.

Ίδρυση Τεχνικών και Επαγγελματικών Σχολών.

Α. Ιδρύονται οι κατωτέρω Τεχνικές και Επαγγελματικές Σχολές με όλα τα προβλεπόμενα από τις κείμενες διατάξεις τμήματα :

1. 5η Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Αθηνών

2. Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Ν. Φιλαδελφείας

3. Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Περιστερίου.

4. 2η Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Ηρακλείου.

5. 2η Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Θεσ/νίκης.

6. 2η Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Πειραιά.

Β. Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Απειράνθου νήσου Νάξου με τμήμα Κλωστοϋφαντουργίας.

Άρθρο 3.

Ιδρύονται και εντάσσονται στα κατωτέρω Λύκεια οι εξής τομείς :

1. Ηλεκτρολογικός στα Τεχνικά Λύκεια : α) Αμυνταίου, β) Πολυγύρου και γ) Κόνιτσας

2. Δομικός στο Τεχνικό Λύκειο Αλιβερίου

3. Χημικός και Μεταλλουργικός στο 3ο Τεχνικό Λύκειο Θεσ/νίκης

4. Οικονομίας και Διοικήσεως στο Επαγγελματικό Λύκειο Θήβας.

5. Γεωργικός και Κτηνοτροφικός στα Επαγγελματικά Λύκεια : α) Αχαρνών Αττικής, β) Λιγάλω, γ) 2ο Πειραιά δ) Κουφαλίων, ε) Φλώρινας, στ) Κορίνθου, ζ) Σπάρτης, η) Τρίπολης, θ) Κόνιτσας και ι) Αταλάντης.

6. Κοινωνικών Υπηρεσιών στα Επαγγελματικά Λύκεια α) Χανίων, β) 4ο Θεσ/νίκης και γ) Τρίπολης.

Άρθρο 4.

Συγκροτούνται νέα Κέντρα Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΚΕΤΕ) ως ακολούθως :

1. 2ο ΚΕΤΕ Κατερίνης που περιλαμβάνει

α) Το 2ο Τεχνικό Λύκειο Κατερίνης

β) Το 2ο Επαγγελματικό Λύκειο Κατερίνης.

2. 7ο ΚΕΤΕ Θεσσαλονίκης που περιλαμβάνει :

α) Το 7ο Τεχνικό Λύκειο Θεσ/νίκης

β) Το 7ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσ/νίκης.

3. 8ο ΚΕΤΕ Θεσ/νίκης που περιλαμβάνει :

α) Το 8ο Τεχνικό Λύκειο Θεσ/νίκης

β) Το 8ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσ/νίκης

4. 9ο ΚΕΤΕ Θεσ/νίκης που περιλαμβάνει :

α) Το 9ο Τεχνικό Λύκειο Θεσ/νίκης

β) Το 9ο Επαγγελματικό Λύκειο Θεσ/νίκης

5. ΚΕΤΕ Επανωμής που περιλαμβάνει :

α) Το Τεχνικό Λύκειο Επανωμής

β) Το Επαγγελματικό Λύκειο Επανωμής

6. ΚΕΤΕ Ελευθερούπολης Καβάλας που περιλαμβάνει :

α) Το Τεχνικό Λύκειο Ελευθερούπολης

β) Το Επαγγελματικό Λύκειο Ελευθερούπολης

γ) Την Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Ελευθερούπολης.

7. ΚΕΤΕ Σιδηροκάστρου Σιντικής Σερρών που περιλαμβάνει :

α) Το Τεχνικό Λύκειο Σιδηροκάστρου

β) Το Επαγγελματικό Λύκειο Σιδηροκάστρου

γ) Την Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Σιδηροκάστρου.

Άρθρο 5.

Οι κατωτέρω σχολικές μονάδες Μέσης ΤΕΕ εντάσσονται σε ΚΕΤΕ ως ακολούθως :

1. Στο ΚΕΤΕ Μακρακώμης : το Επαγγελματικό Λύκειο Μακρακώμης.

2. Στο 5ο ΚΕΤΕ Αθηνών : α) Το 5ο εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Αθηνών, β) Το 5ο εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Αθηνών και γ) Η 5η εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Αθηνών.

3. Στο ΚΕΤΕ Ν. Φιλαδελφείας : α) Το εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Ν. Φιλαδελφείας, β) Το εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Ν. Φιλαδελφείας και γ) Η εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Ν. Φιλαδελφείας.

4. Στο ΚΕΤΕ Περιστερίου : α) Το εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Περιστερίου, β) Το εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Περιστερίου και γ) Η εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Περιστερίου.

5. Στο 2ο ΚΕΤΕ Ηρακλείου : α) Το 2ο εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Ηρακλείου, β) Το 2ο εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Ηρακλείου και γ) Η 2η Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Ηρακλείου.

6. Στο 2ο ΚΕΤΕ Θεσ/νίκης : α) Το 2ο εσπερινό Τεχνικό Λύκειο Θεσ/νίκης, β) το 2ο εσπερινό Επαγγελματικό Λύκειο Θεσ/νίκης και γ) Η 2η Εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Θεσ/νίκης.

7. Στο 2ο ΚΕΤΕ Πειραιά (εσπερινό) : η 2η εσπερινή Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή Πειραιά,

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΗΣ

ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 418

Κατανομή των θέσεων των Σχολικών Συμβούλων Μέσης Μέσης Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης κατά κλάδο και ειδικότητα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 3 του Ν. 1304/1982 ΦΕΚ 144/7.12.82 τ. Α' «για την επιστημονική παιδαγωγική καθοδήγηση και τη διοίκηση στη Γενική και τη Μέση Τεχνική Επαγγελματική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»

2. Την αριθμ. 19/1983 γνωμοδότηση του Κέντρου Εκπαιδευτικών Μελετών και Επιμόρφωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 186/1975.

3. Την αριθμ. 434/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε :

Άρθρο μόνο

Κατανέμουμε τις συσταθείσες με τα άρθρα 10 παρ. 1 του Ν. 1304/1982 τριάντα (30) θέσεις Σχολικών Συμβούλων της Μέσης Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης σε κλάδους και ειδικότητες ως εξής :

Κλάδος 1 :	Θέσεις
α) Ειδικότητα Μηχανολόγου ή Μεταλλειολόγου ή Χημικού Μηχανικού	6
β) Ειδικότητα Ηλεκτρολόγου Μηχανικού	6
γ) Ειδικότητα Πολιτικού Μηχανικού ή Αγρονόμου Τοπογράφου Μηχανικού ή Αρχιτέκτονα	3
δ) Ειδικότητα Φυσικού Ραδιοηλεκτρολόγου	2
Κλάδος 2 :	
α) Ειδικότητα Οικονομολόγου ή Νομικού	5
Κλάδος 5 :	
α) Ειδικότητα Γεωπόνου ή Δασολόγου	1
β) Ειδικότητα Γιατρού	1
Κλάδος 7 :	
α) Ειδικότητα Μηχανολόγου Τεχνολόγου ή υπομηχανικού	2
β) Ειδικότητα Ηλεκτρολόγου τεχνολόγου ή υπομηχανικού	2
γ) Ειδικότητα Ηλεκτρονικού τεχνολόγου ή Πτυχιούχου Ανωτέρας Σχολής	1
δ) Ειδικότητα Πολιτικού τεχνολόγου ή υπομηχανικού	1
Σύνολο	30

Οι σχολικοί Σύμβουλοι του κλάδου 7, ασκούν τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες τους, στο εκπαιδευτικό προσωπικό που προέρχεται από πτυχιούχους Ανωτέρων και Μέσων Σχολών.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Προεδρικού αυτού Διατάγματος.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 419

Καταστατικό του Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Ανταποκριτών Ξένου Τύπου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 7 παραγρ. 1 του Ν. 940/1979 (ΦΕΚ 157 Α/1979)

2. Τις διατάξεις του άρθρου 9 του Π.Δ. 574/1982 (ΦΕΚ 104/Α82)

3. Γνώμη του Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ, όπως διατυπώθηκε κατά τις υπ' αριθ. 45/7.12.1979, 33/2.9.1980, 30/19.8.81 και 14/14.4.1983 συνεδριάσεις του.

4. Γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας, όπως διατυπώθηκε κατά τις υπ' αριθ. 40/23.1.1980, 27/31.7.81 και 39/10.8.1983 συνεδριάσεις του.

5. Τις υπ' αριθ. 244/1980, 516/1980, 883/1981 και 610/1983 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Τίτλος

Ο Κλάδος Κυρίας Ασφαλίσεως των Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, ο οποίος στα επόμενα άρθρα θα αποκαλείται χάριν συντομίας «Κλάδος», αποτελεί ξεχωριστό αυτόνομο Κλάδο του ΤΑΙΣΥΤ και τελεί υπό τον έλεγχο και την εποπτεία του Κράτους, ο οποίος ασκείται από τον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν εκάστοτε της σχετικής νομοθεσίας.

Άρθρο 2.

Σκοπός

Σκοπός του Κλάδου είναι η ασφάλιση των προσώπων που αναφέρονται στο επόμενο άρθρο για τη χορήγηση κυρίας συντάξεως στην περίπτωση που θα επέλθει ασφαλιστικός κίνδυνος της αναπηρίας, του γήρατος ή του θανάτου (Άρθρο 3 παρ. 3 του Ν. 940/1979).

Άρθρο 3.

Ασφαλιζόμενα πρόσωπα

Στην ασφάλιση του Κλάδου υπάγονται υποχρεωτικά εκείνοι που ασκούν σύμφωνα με το νόμο το επάγγελμα του ανταποκριτή Ξένων Εφημερίδων, περιοδικών, Πρακτορείων Ειδήσεων και ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών ιδρυμάτων, εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα κυρίας ασφαλίσεως για την ίδια ή άλλη εργασία (άρθρο 3 παρ. 4 του Ν. 940/1979).

Η άσκηση του επαγγέλματος αποδεικνύεται με βεβαίωση της Ένωσης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου ή με βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών, ότι ο αιτών είναι ανταποκριτής Ξένου Τύπου, κατά την έννοια της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Ο ασφαλιζόμενος υποχρεώνεται να αποδεικνύει τη διατήρηση της ιδιότητάς του κατά έτος με βεβαίωση της Ενώσεως Ανταποκριτών Ξένου Τύπου ή της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών.

Άρθρο 4.

Πρόσωπα εξαιρούμενα από την ασφάλιση

Δεν υπάγονται στην ασφάλιση του «Κλάδου» από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος όσοι προσφέρουν οποιαδήποτε εργασία, της οποίας ο χρόνος υπολογίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που ισχύει κάθε φορά για το Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και τους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.

Άρθρο 5

Διοίκηση του Κλάδου

1. Ο «Κλάδος» διοικείται από το Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ, του οποίου οι αρμοδιότητες επεκτείνονται ανάλογα και σ' αυτόν, η δε υπηρεσία του «Κλάδου» διεξάγεται με τις υπηρεσίες του Ταμείου.

2. Στο Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ συμμετέχει ως μέλος και ένας εκπρόσωπος των ασφαλισμένων ανταποκριτών ξένου τύπου, ο οποίος παρίσταται στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., όταν συζητείται θέμα του Κλάδου τους.

3. Σχετικά με το διορισμό και τη θητεία του μέλους της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για το Δ.Σ. του Ταμείου (Άρθρο 5 του Ν. 940/79).

Άρθρο 6.

Μητρώο του Κλάδου

1. Στο Ταμείο τηρείται «Μητρώο Ασφαλισμένων» του Κλάδου, σύμφωνα με το σύστημα που ορίζεται από το Δ.Σ.

το οποίο θα ενημερώνεται από τα προκύπτοντα στοιχεία και με νέες εγγραφές.

2. Για την τήρηση και κανονική ενημέρωση του Μητρώου, ο υπαγόμενος στην ασφάλιση υποχρεούται να υποβάλει στο Ταμείο «δελτίο απογραφής ασφαλισμένου», που χορηγείται απ' αυτό.

3. Επίσης, κάθε ασφαλισμένος υποχρεούται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την υποβολή της αιτήσεώς του για ασφάλιση να καταθέσει τα παρακάτω δικαιολογητικά.

α. Αντίγραφο ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως ή στην περίπτωση που δεν υπάρχει πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας που αποδεικνύει την ηλικία του και την εγγραφή του στο Μητρώο αρρένων ή το Δημοτολόγιο.

β. Για τον έγγαμο, πιστοποιητικό τελέσεως γάμου, πιστοποιητικό οικογενειακής καταστάσεως, και για τέκνα πιστοποιητικό εγγραφής τους στα μητρώα των αρρένων για τα άρρενα και στα δημοτολόγια για τα θήλεα.

γ. Για τον ασφαλισμένο, προστάτη οικογενείας, πιστοποιητικό της Δημοτικής ή άλλης αρχής που περιλαμβάνει τα ονόματα των προσώπων που προστατεύονται απ' αυτόν.

4. Όταν υποβληθεί το δελτίο απογραφής ο ασφαλιζόμενος εγγράφεται στο μητρώο ασφαλισμένων. Στο μητρώο αυτό γράφονται οι ασφαλισμένοι κατ' αύξοντα αριθμό με σημείωση του τόπου και της χρονολογίας γεννήσεως.

5. Μετά την εγγραφή του ασφαλισμένου στο μητρώο καταρτίζεται η ατομική καρτέλλα και ο ατομικός φάκελός του.

6. α) Το Ταμείο εκδίδει και χορηγεί σε κάθε ασφαλισμένο όταν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση ασφαλιστικό βιβλιάριο στο οποίο γράφονται τα ατομικά στοιχεία του και ο αριθμός μητρώου του.

β) Ο ασφαλισμένος υποχρεούται κάθε τριμηνία να προσκομίζει το βιβλιάριό του στην υπηρεσία του Ταμείου, που καταχωρεί σ' αυτό τις ατομικές εισφορές της προηγούμενης τριμηνίας ως και οποιαδήποτε άλλη μεταβολή.

Άρθρο 7.

Λογιστική και Οικονομική Οργάνωση, διαχείριση και λειτουργία

Αυτά που ισχύουν στο ΤΑΙΣΥΤ σχετικά με τη λογιστική και οικονομική οργάνωση, διαχείριση και λειτουργία και με τον τρόπο που γίνονται οι προμήθειες, η αγορά, εκμίσθωση ή ανοικοδόμηση ακινήτων, ή αγορά και φύλαξη χρηματογράφων εφαρμόζεται ανάλογα και στον «Κλάδο».

Άρθρο 8.

Πόροι

Πόροι του Κλάδου :

α) Εισφορά του ασφαλισμένου, ίση με 5% επί του 75πλάσιου του γενικού κατώτατου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) εργατοτεχνίτη, που δικαιούται μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας και απασχόληση ενός (1) έτους που ισχύει κάθε φορά.

Η εισφορά αυτή μπορεί να αυξάνεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέχρι το άθροισμα των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη, που αντιστοιχούν για τον Κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ.

β) Οι τόκοι των κεφαλαίων του «Κλάδου» ως και οι πάσης φύσεως πρόσδοδοι από την περιουσία του.

γ) Κάθε έσοδο που πραγματοποιείται από τον «Κλάδο» από δωρεά, κληρονομία, κληροδοσία, ή άλλη αιτία (άρθρο 4 του Ν. 940/79 και δέκατο πέμπτο παρ. 1 του Ν. 1305/82).

Άρθρο 9.

Υπόχρεοι σε εισφορά - Χρόνος και τρόπος αποδόσεώς της

1. Οι ασφαλισμένοι υποχρεούνται σε καταβολή ολόκληρης της εισφοράς τους μέσα στον επόμενο μήνα εκείνου, που αφορά η εισφορά.

2. Οι εισφορές κατατίθενται από τον ασφαλισμένο στο λογαριασμό του «Κλάδου», που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας.

Άρθρο 10.

Πρόσθετα τέλη - Αναγκαστική Είσπραξη - Προνόμιο

1. Εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται βάσει του 75πλάσιου του γενικού κατώτατου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) εργατοτεχνίτη που δικαιούται μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας και απασχόληση ενός (1) έτους που ισχύει κάθε φορά το χρόνο πληρωμής τους και όχι βάσει των αποδοχών του χρόνου στον οποίο ανάγονται και επιβαρύνονται με τα πρόσθετα τέλη που προβλέπονται από το Ν.Δ. 3762/1957.

2. Οι απαιτήσεις του Ταμείου από εισφορές που καθυστερεί η εξόφλησή τους ολικά ή μερικά και από πρόσθετα τέλη, εισπράττονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα «περί Εισπράξεως δημοσίων εσόδων», από το Ταμείο ή από τα Δημόσια Ταμεία, εφ' όσον χορηγηθεί η σχετική άδεια.

3. Τίτλο για τη βεβαίωση και είσπραξη των απαιτήσεων αυτών αποτελεί η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, με την οποία καθορίζεται επακριβώς το εισπρακτέο ποσό από καθυστερούμενες εισφορές, πρόσθετα τέλη κλπ. ως και η χρονική περίοδος στην οποία αντιστοιχούν, σύμφωνα με πράξεις των αρμόδιων οργάνων του Ταμείου ή καταστάσεις των οφειλετών, που καταρτίζονται από το Ταμείο.

4. Το δικαίωμα για είσπραξη των εισφορών παραγράφεται μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους, κατά το οποίο έγιναν απαιτητές, με ανάλογη εφαρμογή κατά τα λοιπά των διατάξεων περί παραγραφής του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 11.

Κυρώσεις

1. Ημέρες εργασίας για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί στον Κλάδο οι ασφαλιστικές εισφορές μέσα σε μία τριετία, από την ημερομηνία που έχουν γίνει απαιτητές, δεν μπορούν να αναγνωρισθούν ως ημέρες ασφαλείας.

2. Για τους καθυστερούντες την καταβολή ή την απόδοση στον Κλάδο των εισφορών εφαρμόζονται οι διατάξεις του Α.Ν. 86/1967.

Άρθρο 12.

Διάθεση κεφαλαίων

Τα διαθέσιμα κεφάλαια του Κλάδου μπορούν να επενδύονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων τηρουμένων και των διατάξεων που ισχύουν κάθε φορά για τοποθέτηση κεφαλαίων των Ν.Π.Δ.Δ. (Α.Ν. 1611/50 και Ν.Δ. 2999/54) :

α) Σε χρεώγραφα του Δημοσίου ή σε αξίες εγγυημένες από αυτό ή σε χρηματιστηριακούς τίτλους.

β) Σε ακίνητα.

Άρθρο 13.

Χρόνος ασφαλίσεως

Ως χρόνος ασφαλίσεως, βάσει του οποίου θεμελιώνεται το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, θεωρείται :

α) Ο χρόνος από την υπαγωγή στην ασφάλιση και εφεξής.

β) Ο χρόνος απασχολήσεως στο ασφαλιστέο επάγγελμα πριν από την ασφάλιση που αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών ή της Ενώσεως Ανταποκριτών Ξένου Τύπου.

γ) Ο χρόνος υπηρεσίας που διανύθηκε στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Άρθρο 14.

Αναγνώριση χρόνου απασχολήσεως

1. Η αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου που αναφέρεται στα στοιχεία β και γ του προηγούμενου άρθρου ενεργείται από το Ταμείο, με αίτηση του ενδιαφερομένου που

υποβάλλεται οπωσδήποτε πριν από την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου του γήρατος και με καταβολή της Εισφοράς, που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

2. Η εξόφληση της οφειλής για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται, κατ' επιλογή του ενδιαφερομένου, είτε εφ' απαξ, είτε σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις, που δεν μπορούν να είναι περισσότερες από τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται.

3. Σε περίπτωση καθυστέρησης για καταβολή δόσεων πέρα των έξι (6) μηνών, αφού έγινε απαιτητή, ανατρέπεται η αναγνώριση του χρόνου, στον οποίο αναλογεί η δόση, που δεν καταβλήθηκε, έστω και αν καταβλήθηκε με πρόσθετα τέλη, οπότε όμως επιστρέφεται ως αχρεώστητη καταβολή.

4. Δικαίωμα στη σύνταξη δεν θεμελιώνεται πριν από την εξόφληση του ποσού της εξαγοράς. Σε περίπτωση εξοφλήσεως η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου μηνός που έγινε η ολοσχερής εξόφληση.

Άρθρο 15

Σύνταξη λόγω γήρατος

1. Οι ασφαλισμένοι του Κλάδου δικαιούνται σύνταξη λόγω γήρατος :

α) Εάν αποχωρήσουν οπωσδήποτε από την εργασία τους μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους και 20 έτη τουλάχιστον χρόνια ασφαλίσεως, εκ των οποίων 15 πραγματικά.

β) Εάν αποχωρήσουν οπωσδήποτε από την εργασία τους μετά τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας τους και 25 έτη ασφαλίσεως, εκ των οποίων τα 20 πραγματικά.

γ) Εάν αποχωρήσουν οπωσδήποτε από την εργασία τους μετά τη συμπλήρωση του 58ου έτους της ηλικίας τους και 35 χρόνια τουλάχιστον ασφαλίσεως εκ των οποίων τα 25 πραγματικά.

Εάν ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει το χρόνο ασφαλίσεως αυτό ως και 56ο έτος της ηλικίας δικαιούται μειωμένης συντάξεως κατά 1/200 της πλήρους συντάξεως για κάθε μήνα που ελλείπει από το οριζόμενο στην περίπτωση αυτή όριο ηλικίας.

2. Για τον υπολογισμό του χρόνου ασφαλίσεως που ορίζεται στην περίπτωση γ της προηγούμενης παραγράφου, δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που αναγνωρίστηκε ως συντάξιμος με τις διατάξεις των Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964, 4577/1966 (άρθρο 2) και 4581/1966, ο χρόνος ασφαλίσεως πλέον των 300 ημερών εργασίας κάθε χρόνο, όπως και οποιοςδήποτε άλλος χρόνος, που θεωρείται συντάξιμος σύμφωνα με ειδικές διατάξεις (ανεργίας, ασθενείας κ.λπ.). Προκειμένου περί χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64 Α).

Άρθρο 16.

Σύνταξη λόγω αναπηρίας

1. Οι ασφαλισμένοι του «Κλάδου» δικαιούνται συντάξεως λόγω αναπηρίας για όσο χρόνο κριθούν αρμοδίως ανίκανοι για εργασία :

α) Εάν αποχωρήσουν από την εργασία τους επειδή έγιναν ανάπηροι κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου και πραγματοποίησαν δεκαετή τουλάχιστον χρόνο ασφαλίσεως.

β) Εάν αποχωρήσουν από την εργασία τους, ανεξάρτητα από το χρόνο ασφαλίσεως που έχουν πραγματοποιήσει, εφόσον έγιναν ανίκανοι για εργασία από βίαιο συμβάν, που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας τους ή την άσκηση του επαγγέλματός τους και εξ αφορμής αυτών κατά ποσοστό 67% και άνω.

2. Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος για την εφαρμογή της περιπτώσεως α της προηγούμενης παραγράφου, αν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθενήσεως σωματικής ή πνευματικής, διάρκειας τουλάχιστον έξι (6) μηνών, σύμφωνα με πιστοποίηση του αρμόδιου οργάνου για τη διαπίστωση της αναπηρίας γίνεται ανίκανος για την άσκηση του επαγγέλματός του κατά ποσοστό 67% και άνω.

Άρθρο 17.

Ποσό συντάξεως λόγω αναπηρίας και γήρατος

1. Το ποσό της συντάξεως λόγω αναπηρίας και γήρατος συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα όσα τα έτη συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι τα 35 και το οποίο δεν μπορεί να είναι ανώτερο των 80% των αποδοχών, που αναφέρονται στην παράγραφο 3 αυτού του άρθρου.

2. Στην περίπτωση συνταξιοδότησεως λόγω αναπηρίας το ποσό συντάξεως δεν μπορεί να είναι κατώτερο της συντάξεως, που αντιστοιχεί στα 25 έτη ασφαλίσεως.

3. Ως αποδοχές βάσει των οποίων υπολογίζεται η σύνταξη είναι οι αποδοχές οι οποίες καθορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου α του άρθρου 8 του παρόντος προεδρικού διατάγματος και επί των οποίων καταβάλλονται οι εισφορές στον κλάδο.

Άρθρο 18.

Σύνταξη λόγω θανάτου

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου που έχει συμπληρώσει 5 έτη χρόνο ασφαλίσεως ή ανεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως, εάν ο θάνατος οφείλεται σε βίαιο συμβάν, που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας τους ή την άσκηση του επαγγέλματός τους και εξ αφορμής αυτών, κατόπιν διαπιστώσεώς του από την αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ, δικαιούται συντάξεως :

α) Η χήρα

β) Ο άπορος και ανάπηρος χήρος

γ) Τα τέκνα που γεννήθηκαν σε γάμο όπως και τα τέκνα που έχουν νομιμοποιηθεί, αναγνωρισθεί ή υιοθετηθεί, εφ' όσον δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, το Ταμείο ή άλλο Φορέα κυρίας ασφαλίσεως και στην περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου συνταξιούχου και τα τέκνα που γεννήθηκαν χωρίς γάμο.

Με τις ίδιες προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως και οι θυγατέρες, που είναι διαζευγμένες.

δ) Οι ορφανοί, κατά το χρόνο του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, από πατέρα και μητέρα έγγονοι και πρόγονοι.

ε) Οι γονείς (φυσικοί ή θετοί).

στ) Οι ορφανοί από πατέρα και μητέρα αδελφοί και αδελφές.

2. Προϋπόθεση για τη συνταξιοδότηση των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β, δ, ε και στ της προηγούμενης παραγράφου είναι η συντήρησή τους, κατά κύριο λόγο, από το θανόντα ή τη θανούσα.

3. Η χήρα (χήρος) δεν δικαιούται συντάξεως εάν ο θανών (θανούσα) κατά την τέλεση του γάμου ήταν ήδη συνταξιούχος, και είχε συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του (της) ο δε θάνατος επήλθε πριν την πάροδο διετίας από την τέλεση του γάμου, εκτός :

α) Εάν ο θάνατος οφείλεται σε βίαιο συμβάν, ασχέτως εάν επήλθε κατά την εκτέλεση ή μη της εργασίας ή την άσκηση ή μη του επαγγέλματος.

β) Εάν κατά την διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

γ) Εάν η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου, ήταν σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Άρθρο 19.

Ποσό συντάξεως μελών οικογενείας

1. Το ποσό της συντάξεως, που δικαιούται η χήρα (χήρος) είναι ίση με τα 70% του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

2. α) Το ποσό της συντάξεως, που δικαιούται κάθε τέκνο είναι ίση με τα 20% του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης). Στην περίπτωση όμως που το τέκνο είναι ορφανό και από τους δύο γονείς η σύνταξή του τριπλασιάζεται.

β) Το σύνολο πάντως των συντάξεων της χήρας (χήρου) και των τέκνων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) και στην περίπτωση που δεν

υπάρχει χήρα (χήρος) για να δικαιούται σύνταξη, τα 80% του ποσού αυτού. Εάν το σύνολο των συντάξεων υπερβαίνει τα όρια αυτά, η σύνταξη κάθε δικαιουμένου μειώνεται ανάλογα.

3. α) Οι έγγονοι, πρόγονοι, γονείς και αδελφοί δικαιούνται συντάξεως εάν δεν υπάρχουν χήρα (χήρος) ή τέκνα που να δικαιούνται σύνταξη, ή στην περίπτωση που υπάρχουν, εφόσον με την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους σε σύνταξη, δεν εξαντλείται το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

β) Το ποσό της σύνταξης κάθε εγγόνου, προγονού, του πατέρα, της μητέρας, που δεν είναι χήρα ή του αδελφού, είναι ίσο με τα 20% της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) της δε μητέρας που είναι χήρα είναι ίσο με το 40% της συντάξεως αυτής.

Το σύνολο των συντάξεων των εγγονών, προγονών και γονέων δεν μπορεί να υπερβεί, στην περίπτωση που δεν υπάρχει χήρα (χήρος ή τέκνα, το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) ή όταν υπάρχουν αυτοί, το ποσό που απομένει από τη σύνταξη αυτή μετά την ικανοποίηση του δικαιώματος σε σύνταξη της χήρας (χήρου) ή των τέκνων.

Οι διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της περιπτώσεως β της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και στην προκειμένη περίπτωση.

4. Στην περίπτωση μείωσης του αριθμού των προσώπων που δικαιούνται σύνταξη λόγω οποιασδήποτε αιτίας λήξεως του δικαιώματος, το ποσό της συντάξεως κάθε δικαιούχου αναπροσαρμόζεται ανάλογα, σαν να εχορηγείτο χωρίς το πρόσωπο αυτό.

Άρθρο 20.

Συρροή συντάξεων

Κανείς δεν δικαιούται από τον Κλάδο περισσότερες από τη μία σύνταξη, έστω και αν συντρέχουν περισσότερες αιτίες για συνταξιοδότηση. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνεται η μεγαλύτερη σύνταξη.

Άρθρο 21.

Υγειονομικές Επιτροπές

1. Αρμόδια για τη διαπίστωση της αναπηρίας που ορίζεται στο άρθρο 16 είναι η Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του Υποκαταστήματος ΙΚΑ του τόπου κατοικίας του ασφαλισμένου, στην οποία παραπέμπεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου.

2. Κατά της γνωματεύσεως της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής επιτρέπεται προσφυγή από τον ασφαλισμένο, και το Ταμείο στην αρμόδια Β/θμια Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της γνωματεύσεως. Η προσφυγή, που ασκείται από τον ασφαλισμένο, κατατίθεται στο Ταμείο.

3. Το Δ.Σ. του Ταμείου μπορεί να ζητήσει οποτεδήποτε νέα ιατρική εξέταση του συνταξιούχου λόγω αναπηρίας, εκτός εάν αυτός συμπλήρωσε, στο μεταξύ, το 60ό έτος της ηλικίας του, οπότε η σύνταξη μετατρέπεται σε λόγω γήρατος, εφόσον συγκεντρώσει τις προϋποθέσεις γι' αυτό, μετά από απόφαση του Δ.Σ., ή πέρασε πενταετία από την τελευταία εξέτασή του από την Υγειονομική Επιτροπή, οπότε μετατρέπεται σε σύνταξη εφ' όρου ζωής.

4. Οι δαπάνες εξέτασεως των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Κλάδου από τις Υγειονομικές Επιτροπές του ΙΚΑ βαρύνουν τον Κλάδο, που αποδίδει αυτές στο ΙΚΑ, σύμφωνα με τις χρεωστικές καταστάσεις του, που διαβιβάζονται στο Ταμείο.

Άρθρο 22.

Διαδικασία απονομής συντάξεως

1. Για την άσκηση του δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου πρέπει να υποβληθεί αίτηση στο Ταμείο. Αίτηση που υποβλήθηκε πριν την διακοπή του επαγγέλματος θεωρείται πρόωγη και απορρίπτεται.

2. Για την αίτηση αναπηρίας ή γήρατος υποβάλλονται τα εξής δικαιολογητικά :

α) Το ασφαλιστικό βιβλιário

β) Υπεύθυνη δήλωση του Ν.Δ. 105/69 ότι διέκοψε την άσκηση του επαγγέλματός του λόγω παραιτήσεως ή λόγω ασθενείας ως και εάν συνταξιοδοτείται από το Δημόσιο ή άλλο οργανισμό Κοινωνικής Ασφάλισης.

γ) Έντυπο που περιέχει τα στοιχεία του αστυνομικού δελτίου Ταυτότητας, το οποίο συμπληρώνεται από την υπηρεσία του Ταμείου.

3. Στην αίτηση συντάξεως λόγω θανάτου ασφαλισμένου επισυνάπτονται :

α) Τα δικαιολογητικά που ορίζονται με τα στοιχεία α, β (ως προς τη συνταξιοδότηση ή μη από άλλο φορέα) και γ, της προηγούμενης παραγράφου.

β) Αντίγραφο ληξιαρχικής πράξεως θανάτου.

γ) Πιστοποιητικό Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής για την οικογενειακή κατάσταση του θανόντος, τους πλησιέστερους συγγενείς του.

δ) Πιστοποιητικό του αρμόδιου δικαστηρίου για την αμετάκλητη ή μη λύση του γάμου.

ε) Πράξη νομιμοποίησης ή αναγνώρισεως ή υιοθετήσεως τέκνων, στην περίπτωση δε θανάτου ασφαλισμένης ληξιαρχική πράξη για τα τυχόν τέκνα που γεννήθηκαν χωρίς γάμο.

στ) Πιστοποιητικό Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής για αδελφούς και εγγονούς ότι είναι ορφανοί από πατέρα και μητέρα. Στην περίπτωση θανάτου συνταξιούχου απαιτούνται τα ανωτέρω δικαιολογητικά, εκτός από το οριζόμενο από το στοιχείο α της παραγράφου 2.

4. Όλα τα ανωτέρω δικαιολογητικά μπορούν να υποβληθούν και σε μεταγενέστερο χρόνο, όχι πάντως μεγαλύτερο του τριμήνου από την υποβολή της αιτήσεως. Μετά την πάροδο του τριμήνου η αίτηση απορρίπτεται ως αναπόδεικτη.

5. Το Δ.Σ. του Ταμείου, εφόσον τα δικαιολογητικά που επισυνάπτονται στην αίτηση είναι πλήρη, υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της αιτήσεως να εκδώσει την απόφασή του.

6. Δεν εισάγεται αίτηση για συζήτηση στο Δ.Σ. για απονομή συντάξεως εάν ο αιτών δεν έχει εκπληρώσει προηγουμένως τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις του. Το ίδιο ισχύει και για τα μέλη οικογενείας του θανόντος. Στην περίπτωση που εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές μετά την παρέλευση δύο (2) μηνών από την κοινοποίηση του σχετικού εγγράφου του Ταμείου, το δικαίωμα για τη χορήγηση της συντάξεως αρχίζει από την πρώτη του επομένου μηνός, κατά τον οποίο εκπληρώθηκαν οι υποχρεώσεις αυτές.

Άρθρο 23.

Απόδειξη ηλικίας, συνθέσεως οικογενείας, γάμου και θανάτου

1. α) Η ηλικία των ασφαλισμένων και των μελών οικογενείας τους αποδεικνύεται αποκλειστικά με ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, που συντάχθηκε ή διορθώθηκε μέσα σε ενενήντα ημέρες από τη γέννησή τους.

β) Όταν δεν υπάρχει ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, η ηλικία αποδεικνύεται αποκλειστικά για μεν τους άνδρες από την εγγραφή τους στα Μητρώα Αρρένων και αν δεν υπάρχει τέτοια από την εγγραφή τους στα δημοτολόγια που ισχύουν, για δε τις γυναίκες από την εγγραφή τους στα δημοτολόγια που ισχύουν.

Στην περίπτωση αυτή ως ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται η 30ή Ιουνίου του έτους γεννήσεως.

Στην περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερες εγγραφές, ανεξάρτητα αν έγιναν κατόπιν διορθώσεως στα ίδια ή σε διαφορετικά δημοτολόγια που ισχύουν και με διαφορετικό έτος γεννήσεως, λαμβάνεται υπόψη η πρώτη εγγραφή.

γ) Στην περίπτωση που δεν υπάρχει ληξιαρχική πράξη γεννήσεως ή εγγραφή στα μητρώα αρρένων ή στα δημοτο-

λόγια που ισχύουν, όπως ανωτέρω, η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής καθορισμού ηλικίας του ΙΚΑ, με αίτηση του Ταμείου ή του ασφαλισμένου.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται και το έτος γεννήσεως των ασφαλισμένων ή των μελών της οικογενείας τους με αίτηση του Ταμείου, στις περιπτώσεις που προκύπτουν βάσιμες αμφιβολίες για την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεώς τους στα δημοτολόγια.

δ) Η ηλικία των προσώπων που έχουν γεννηθεί στην αλλοδαπή, εάν δεν υπάρχουν τα αποδεικτικά που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β της παραγράφου αυτής αποδεικνύεται με κάθε άλλο στοιχείο που την αποδεικνύει κατά τη νομοθεσία του Κράτους, στο οποίο γεννήθηκε, με θεώρηση από την οικεία Ελληνική Προξενική Αρχή.

Εάν δεν προσκομίζονται τέτοια στοιχεία ή από τα προσκομισθέντα στοιχεία προκύπτουν αμφιβολίες για την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεως, η ηλικία καθορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη περίπτωση.

ε) Κάθε αμφισβήτηση σχετικά με το έγκυρο ή την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων της ηλικίας, που στηρίζεται σε έγγραφα στοιχεία συντεταγμένα σε ανύποπτο χρόνο επιλύεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου από πρωτοβουλία του ή με αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Ο γάμος του ασφαλισμένου αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη και όταν δεν υπάρχει τέτοια με πιστοποιητικό της αρμόδιας δημοτικής αρχής ή Μητροπόλεως ή του αρμόδιου Αρχιερατικού Επιτρόπου.

Για τις περιπτώσεις των γάμων που έχουν γίνει στην αλλοδαπή ή ετεροδόξων ο γάμος αποδεικνύεται με πιστοποιητικό ή βεβαίωση των αρμόδιων Αρχών, που πρέπει να είναι θεωρημένο και όταν δεν υπάρχουν αυτά με ένορκο βεβαίωση μαρτύρων.

3. Ο θάνατος αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη θανάτου, στην περίπτωση δε του αφάντου με απόφαση του δικαστηρίου που κηρύσσει αυτόν σε αφάνεια.

4. Η σύνθεση της οικογένειας ως και το αμετάβλητο της προσωπικής καταστάσεως του ασφαλισμένου αποδεικνύεται με πιστοποιητικό του Δημάρχου ή του Προέδρου Κοινοτήτας.

Άρθρο 24.

Χρόνος και τρόπος καταβολής συντάξεων

1. Η σύνταξη καταβάλλεται στους δικαιούχους στην αρχή κάθε μήνα. Στην περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου η σύνταξη που έχει καταβληθεί ή που οφείλεται, υπολογίζεται για ολόκληρο το μήνα, ανεξάρτητα από την ημερομηνία του θανάτου.

2. Η σύνταξη μπορεί, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, να καταβάλλεται και με επιταγές μέσω των ΕΛΤΑ ή αναγνωρισμένων Τραπεζών.

3. Οι δαπάνες πληρωμής των συντάξεων βαρύνουν τον Κλάδο.

Άρθρο 25.

Έναρξη και λήξη του δικαιώματος σε σύνταξη

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 22 παρ. 6 το δικαίωμα σε σύνταξη αρχίζει :

α) Για τη σύνταξη λόγω γήρατος από την 1η επόμενου μηνός κατά τον οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση για απονομή συντάξεως.

β) Για τη σύνταξη λόγω αναπηρίας από την ημέρα που επήλθε η αναπηρία.

γ) Για τη σύνταξη μελών οικογενείας από την 1η επόμενου μηνός, που επήλθε ο θάνατος.

2. Το δικαίωμα σε σύνταξη λήγει :

α) Για τη σύνταξη λόγω γήρατος στο τέλος του μηνός, που επήλθε ο θάνατος του συνταξιούχου.

β) Για τη σύνταξη λόγω αναπηρίας από την επόμενη ημέρα κατά την οποία ο ανάπηρος, σύμφωνα με απόφαση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ, στην οποία πρέπει αυτός να παραπέμπεται, έπαυσε να συμπληρώνει τις ανάλογες προϋποθέσεις.

γ) Για τη σύνταξη λόγω θανάτου στο τέλος του μηνός κατά τον οποίο συνήφθη νέος γάμος.

δ) Για τη σύνταξη τέκνων, εγγόνων, προγονών και αδελφών στο τέλος του μηνός κατά τον οποίο συμπλήρωσαν το 18ο έτος της ηλικίας τους ή σε περίπτωση συνεχίσεως των σπουδών τους σε σχολές μέσης, ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσως το 24ο έτος της ηλικίας τους, εφόσον δεν είναι έγγαμοι και δεν εργάζονται ή ασκούν βιοποριστικό επάγγελμα ή παίρνουν σύνταξη από άλλη πηγή, που είναι ανώτερη από το κατώτατο όριο συντάξεως στο οποίο δικαιούνται από το Ταμείο.

ε) Για τη σύνταξη γονέων στο τέλος του μηνός που επήλθε ο θάνατος.

3. Τα όρια ηλικίας που ορίζονται στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου δεν ισχύουν εφόσον τα πρόσωπα αυτά είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία λόγω ανικανότητας που επήλθε πριν και μετά τα όρια αυτά και για όσο χρόνο αυτή διαρκεί, που διαπιστώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του διατάγματος αυτού και δεν παίρνουν σύνταξη από άλλη πηγή που είναι ανώτερη από το κατώτατο όριο συντάξεως, το οποίο δικαιούνται από το Ταμείο.

4. Η σύνταξη που είχε διακοπεί των θηλέων, αγάμων ή διαζευγμένων, τέκνων ή αδελφών, που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 2 επαναχορηγείται από τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας και εφ' όσον αυτά εξακολουθούν να είναι άγαμα και δεν παίρνουν είτε από εργασία είτε από σύνταξη από άλλη πηγή ποσό μεγαλύτερο του κατώτατου ορίου, το οποίο χορηγείται για την κατηγορία τους από το Ταμείο, με ανάλογη εφαρμογή ως προς την αύξηση του ορίου ηλικίας των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 2 του Ν. 997/79 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 51 παρ. 2 του Ν. 1140/1981.

Το ίδιο εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις που τα πρόσωπα αυτά δε δικαιώθηκαν σύνταξη λόγω του θανάτου του δικαιωπαρόχου τους, που συνέβη μετά τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας.

5. Δε χορηγείται σύνταξη για χρόνο προγενέστερο των 6 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση απονομής συντάξεως.

Άρθρο 26.

Στερήσεις

1. Στερείται του δικαιώματος συντάξεως λόγω αναπηρίας ασφαλισμένος που έγινε ανάπηρος εκ προθέσεως ή για πλημμέλημα ή κακούργημα που διαπράχθηκε από αυτόν ή δε ενοχή του αποδεικνύεται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Εάν όμως υπάρχουν πρόσωπα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 18 παρ. 1 του διατάγματος αυτού, δικαιούνται αυτά τη σύνταξη που θα έπαιρναν σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου.

2. Πρόσωπα, από τα αναφερόμενα στο άρθρο 18 παρ. 1 του διατάγματος αυτού, που δικαιούνται σύνταξη, στερούνται κάθε δικαίωμα συντάξεως, εάν με απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου έχουν καταδικασθεί για πράξη, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Άρθρο 27.

Αναστολή συντάξεως

Η καταβολή της συντάξεως αναστέλλεται στις ακόλουθες περιπτώσεις :

α) Εάν και για όσο χρόνο ο συνταξιούχος εκτίει ποινή, στερητική της ελευθερίας, που είναι μεγαλύτερη από ένα (1)

έτος. Εφόσον όμως υπάρχουν πρόσωπα, τα οποία στην περίπτωση θανάτου του παίρνουν σύνταξη, αυτά δικαιούνται τη σύνταξη που καταβάλλεται σ' αυτά στην περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου και για όσο χρόνο στερείται της συντάξεως ο δικαιούχος.

β) Εάν και για όσο χρόνο ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας δεν προσέρχεται αδικαιολόγητα στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή για την εξέταση της καταστάσεώς του.

γ) Εάν και για όσο χρόνο ο συνταξιούχος προσφέρει εκ νέου εργασία για την οποία θεμελιώνεται υποχρέωση ασφαλίσεως στον Κλάδο.

δ) Εάν και για όσο χρόνο ο συνταξιούχος προσφέρει εκ νέου εργασία, για την οποία θεμελιώνεται υποχρέωση ασφαλίσεως σε Ταμείο Κυρίας Ασφαλίσεως, εφόσον το εισόδημα από την εργασία αυτή υπερβαίνει το 35πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτου.

Άρθρο 28.

Παραγραφή

1. Το δικαίωμα σε σύνταξη είναι απαράγραπτο (άρθρο 31 του Ν. 1027/80).

2. Συντάξεις, που δεν έχουν εισπραχθεί εντός έτους από την ημέρα κατά την οποία έχουν γίνει απαιτητές, παραγράφονται.

3. Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται, κατά τα λοιπά ανάλογα.

Άρθρο 29.

Υποχρεώσεις συνταξιούχων

1. Κάθε συνταξιούχος υποχρεούται να γνωρίζει αμέσως στο Ταμείο κάθε μεταβολή που επέρχεται στην προσωπική και οικογενειακή κατάστασή του λόγω γάμου, ενηλικίωσης, θανάτου κ.λπ. και επιφέρει αλλαγή ή διακοπή της συντάξεώς του.

2. Η γνωστοποίηση που γίνεται μετά πάροδο μηνός από τη μεταβολή συνεπάγεται την επιστροφή των ποσών συντάξεως που έχουν ληφθεί αχρεώστητα.

Άρθρο 30.

Τελικές διατάξεις

Κατά την άθροιση του συνολικού συντάξιμου χρόνου κλάσμα του έτους, που είναι κατώτερο από έξι (6) μήνες παραλείπεται, το ίσο δε ή μεγαλύτερο από τους έξι (6) μήνες θεωρείται ως πλήρες έτος.

Άρθρο 31.

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ασφαλισμένοι του Ταμείου που εξέρχονται σε σύνταξη μετά την πάροδο ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος Π.Δ/τος και έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους είναι δυνατό να συνταξιοδοτηθούν πριν από την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής, εφόσον υποβάλλουν αίτηση για συνταξιοδότηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους, που αρχίζει ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Π.Δ.

2. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος Ανταποκριτές Ξένου Τύπου είναι δυνατό να θεμελιώσουν δικαίωμα συντάξεως, εφόσον εκ του απαιτούμενου από τις διατάξεις του άρθρου 15 πραγματικού χρόνου ασφάλισης, έχουν 5 έτη πραγματικό χρόνο ασφάλισης.

Για τους εξ αυτών εξερχομένους το έτος 1986 απαιτούνται 3 έτη πραγματικού χρόνου ασφάλισης και για το έτος 1987 4 έτη πραγματικού χρόνου ασφάλισης.

Άρθρο 32.

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του Π. Διατάγματος αυτού αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μηνός από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Προεδρικού Διατάγματος τούτου.

Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 420

Κατάργηση της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Ορεστιάδας, ίδρυση αντί αυτής Διοικήσεως Χωροφυλακής Ορεστιάδας και καθορισμός της οργανικής δυνάμεως αυτής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Των άρθρων 2 παρ. 2 και 4, 3 παρ. 2 και 255 παρ. 1 (εδαφ. ιβ' και κ') και 2 του Ν.Δ. 3365/1975 (ΦΕΚ Α'/257) «Περί Κώδικος της Ελληνικής Χωροφυλακής».

β. Του άρθρου 2 παρ. 5 του Ν. 295/1976 ((ΦΕΚ Α'/84) «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων των των οργανικών νόμων Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως»).

2. Την υπ' αριθ. 201/1871/39κτ από 25.5.83 πρόταση του Αρχηγού Χωροφυλακής, και

3. Την υπ' αριθ. 415 από 23.6.1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας μετά από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Καταργείται η Υποδιοίκηση Χωροφυλακής Ορεστιάδας και αντί αυτής ιδρύεται Διοίκηση Χωροφυλακής Ορεστιάδας, που υπάγεται στην Ανωτέρα Διοίκηση Χωροφυλακής Θράκης, με έδρα την Ορεστιάδα και περιφέρεια εκείνης της καταργουμένης Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής και των Αστυνομικών Τμημάτων: Δικαίων και Διδυμοτείχου.

2. Καθορίζεται η οργανική δύναμη αυτής σε ένα (1) Αντισυνταγματάρχη, ένα (1) Ταγματάρχη, ένα (1) Υπομοίραρχο, τέσσερις (4) Ενωμοτάρχες και δέκα (10) Χωροφύλακες, οι θέσεις των οποίων λαμβάνονται από το σύνολο της οργανικής δυνάμεως του Σώματος της Χωροφυλακής.

3. Η ιδρυόμενη με το παρόν διάταγμα Διοίκηση Χωροφυλακής συγκροτείται από:

α. Το Γραφείο του Διοικητού.

β. Το Γραφείο του Υποδιοικητού.

γ. Το Γραφείο του Υπασπιστού.

δ. Το Γραφείο Προσωπικού Στρατολογίας.

ε. Το Γραφείο Ασφαλείας (Δημόσιας — Εθνικής — Αλλοδαπών).

στ. Το Γραφείο Πολιτικής Άμυνας.

ζ. Το Γραφείο Οικονομικού.

η. Το Γραφείο Τροχαίας — Τουρισμού — Αμέτου Επεμετάσεως.

θ. Τις Διαβιβάσεις — Σταθμό Βάσεως R/T.

ι. Το Αρχείο και

ια. Τη Λέσχη.

4. Υπάγονται στην ιδρυόμενη, με το παρόν Διάταγμα, Διοίκηση Χωροφυλακής Ορεστιάδας τα Αστυνομικά Τμήματα Ορεστιάδας, Δικαίων και Διδυμοτείχου, τα Τμήματα Ασφαλείας Ορεστιάδας και Διδυμοτείχου και το Τμήμα Τροχαίας Ορεστιάδας.

5. Οι εξαρτώμενοι Σταθμοί Χωροφυλακής: Κυπρίνου, Λεπτής, Νέας Βύσσης, Ριζίων και Χανδρά από την καταργουμένη Υποδιοίκηση Χωροφυλακής Ορεστιάδας υπάγονται στο Αστυνομικό Τμήμα Ορεστιάδας και για θέματα ασφαλείας στο Τμήμα Ασφαλείας Ορεστιάδας.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνα, 4 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ